

מה בין משה ליעקב, יעקב כתיב ביה, (בראשית כ"ט) ויהי
כאמור ראה יעקב את רחל וגוזו. ויוגש יעקב ויגל
את האבן וגוזו. משה מה כתיב ביה, ויבואו הרועים
ויגרשום ויקם משה ויושיען וגוזו. בודאי ידע היה משה,
כיוון דחמא מיא דסלקין לגביה, דתמן תזדמן לייה בת
זוגיה. ותו, דהא רוח קודשא, לא אטעי מגיה לעלמין
וביה היה ידע, דצפורה תהוי בת זוגיה. אמר משה, ודאי
יעקב אתה להבא, ומיא סליקו לגביה, אוזדמן לייה בר
בש דאנגיש לייה לביתה, ויהב לייה כל מה דאצטריך.
אנא אונס הבי.

אמר ההוא בר נש, הבי אולי פגנא, דיתרו כומר לפוכבים
ומזלות היה. כיוון דחמא דפוכבים ומזלות היה בה
MESS. את פרש מפולחנא דיליה. קמו עמא וגהות. כיוון
דחומו בנתיה, היה מתרכן לוון, דהא בקדמיתא איינון היה
רעאן עאניה. כיוון דחמא משה ברוח קודשא, דעת מלא
דפוכבים ומזלות היה עבדי, מיד ויקם משה ויושיען
וישק את צאנם. ואטעי קנאה לקודשא בריך הוא
בכלא.

אמר לייה רבוי אלעזר, אנט לגבן, ולא ידענו (דף י"ד ע"א)
שמעה. אמר, אנא יוועזר בן יעקב. אותו חבריא
ונגש��יהו, אמרו, ומה אנט לגבן, ולא הוינו ידען בה.

אֲזֹלֶךָ כִּחְדָּא כֵּל הַהוּא יוֹמָא לִי יוֹמָא אַחֲרָא אַזְפּוּהוּ תַּלְתָּמִידִין, וְאַזְילָל לְאוֹרְחָה.

(שמות ב') **וְתַאֲמְרֵנִי אִישׁ מִצְרַיִם הַצִּילָנוּ. רַבִּי חִיאָא אָמַר, הָא אָוּקְמוֹתָה חַבְרִיִּא, הַנְּצִנְצָא בְּהוּ רُוחַ קָדוֹשָׁא, וְאָמְרוּ, וְלֹא יְדֻעָו מָה אָמַרְתֶּן. לְבָרְנָשׁ, דְּהֹוּתָה יְתִיב בְּמִדְבָּרָא, וְהֹוּ יוֹמִין דְּלָא אָכֵל בְּשָׂרָא. יוֹמָא חַד אַתָּא דּוֹבָא לְגַטְלָא חַד אִימְרָא, עַרְקָא אִימְרָא, וְדּוֹבָא אַבְתָּרִיהָ, עַד דְּמַטוּ לְגַבְיוֹ הַהוּא בָּרְנָשׁ לְמִדְבָּרָא, חַמָּא אִימְרָא, וְאַתְקִיףָ בֵּיהֶן וְשַׁחְטִיהָ וְאָכֵל בְּשָׂרָא.**

דָּבָר אַחֲר (שמות א') **וְאֶלְהָ שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוּדָה פָּתָח וְאָמַר,** (שיר השירים א') **שְׁחוֹרָה אַנְיָה וְנָאוֹה וְגּוֹ,** **שְׁחוֹרָה אַנְיָה וְנָאוֹה,** **דָּא כְּנַסְתָּא יִשְׂרָאֵל,** **דָּהֵי שְׁחוֹרָה מִן גְּלוּתָא,** **וְנָאוֹה,** **דָּהֵי נָאוֹה בְּאֹרְיִיתָא,** **וּבְפְקוּדִין,** **וּבְעוּבְדִין דְּכִשְׁרָן.** **בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם,** **דָּעַל דָּא,** **וְקָאֵין לִירְתָּא הַיְרוּשָׁלָם דְּלָעִילָא.** **כְּאַהֲלִי קָדָר,** **אָפָעַל גַּבְיוֹ הַיְהָא קֹדֶרֶת בְּגָלוּתָא,** **בְּעוּבְדִין הַיְהָא כִּירְיעֹות שְׁלָמָה,** **כִּירְיעֹות,** **דָּמְלָבָא דְּשַׁלְּמָא כֵּלָא דִילִיהָ.**

רַבִּי חִיאָא רַבָּא, **הָוּ אַזְילָל לְגַבְיוֹ מִאֲרִיהוֹן דְּמִתְבִּיתָא,** **לְמִילָף מְנִיחָה.** **אַזְלָל לְגַבְיוֹ רַבִּי שְׁמַעֲון בֶּן יוֹחָאי,** **וְחַמָּא פְּרָגּוֹד חַד,** **דְּהֹוּתָה פְּסִיק בְּבִיתָא.** **תוֹהָ רַבִּי חִיאָא,** **אָמַר,** **אֲשֶׁר מִלְּהָא מִפְוּמִיהָ מִהְכָּא.**

שָׁמַע דְּהֹתָה אָמֵר, (שיר השירים ח) בְּרִחַ דּוֹדִי וְדִמְהָ לְךָ לְצַבִּי
אוֹ לְעֹופֶר הָאִילִים. כֹּל כְּסֻפָּא דְכִסְיפָו יִשְׂרָאֵל
מִקְוֵדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָאָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּאַוְתָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שְׁיִתְהַהֵה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא הַוְלֵךְ וְלֹא
מַתְרִיחַ, אֲלֹא בְּוֹרַח כָּצְבִּי אוֹ בְּעֹופֶר הָאִילִים.
מַאי טָעַמָּא, אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חִיה בְּעוֹלָם עוֹשָׂה
כִּמוֹ הָצְבִּי אוֹ בְּעֹופֶר הָאִילִים, בָּזְמַן שֶׁהָוָא בְּוֹרַח
הַוְלֵךְ מִעֵט מִעֵט, וּמְחוֹזֵיר אֶת רָאשׁוֹ לְמִקְומָ שִׁיצָא מִמְּנָנוּ,
וּלְעוֹלָם תִּמְיד הָוָא מְחוֹזֵיר אֶת רָאשׁוֹ לְאַחֲרָיו. פֶּה אָמְרוּ
יִשְׂרָאֵל, רְבוּגָנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם אָנוּ גּוֹרְמִים שְׁתִסְתַּלְקַ
מְבִינָנוּ, יְהִי רְצָוָן, שְׁתִבְרַח כִּמוֹ הָצְבִּי אוֹ כִּמוֹ עוֹפֶר
הָאִילִים, שֶׁהָוָא בְּוֹרַח וּמְחוֹזֵיר אֶת רָאשׁוֹ לְמִקְומָ שְׁהַבִּית,
הַדָּא הָוָא דְכִתְיבָ, (ויקרא כ"ז) וְאַף גַם זֹאת בְּהִוּתָם בָּאָרֶץ
אוּבִיָּהָם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים לְכָלֹותָם. דָבָר אַחֲרֵ,
הָצְבִּי כַּשְׁהָוָא יִשְׁן, הָוָא יִשְׁן בְּעֵינָ אחת, וְהַאֲחֶרֶת הָוָא
גַעַור, פֶּה אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עָשָׂה כִּמוֹ
הָצְבִּי, שְׁהַגֵּה לֹא יִנּוֹם וְלֹא יִשְׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

שָׁמַע רַבִּי חִיא וְאָמֵר, אֵי עַלְאֵין (פסקין) עַסְקֵין בְּבִיתָא,
וְאַנְאָ יִתְיַבְּ אֶבְרָאֵי, בְּכָה. שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמֵר,
וְדָא שְׁכִינָתָא לְבָרָא, מַאן יִפּוֹק. אָמֵר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהָ.
אֵי אָנוּ קָלִינָא, (כחולא) לֹא קָלִינָא דָהָא שְׁכִינָתָא בְּרָא

מִבְנָא, לַיּוֹל שְׁכִינַתָּא, וְתִיהְיוּ אֲשֻׁתָּא שְׁלִימַתָּא. שְׁמַע
קְלָא דָאָמֵר, עַד לֹא סְמִכֵּין אַסְתָּמָכוּ, וּתְרַעֵּין לֹא
אֲתַתְּקָנוּ, וּמְזֹוֶטֶרִי (נ"א וּמְטוֹטֶרִי) דְּבוֹסְמִיא דְּעַדְן דְּכַעַן הַנוּא,
לֹא נְפַק ר' אַלְעָזָר.

יְתִיב רַבִּי חִיָּא, בְּכָה וְאַתְגַּפְתָּח, פָּתָח וְאָמֵר, (שיר השירים ב')
סּוֹב דִמְה לְךָ דּוֹדִי לְצִבֵּי אוֹ לְעַפְרָה הָאִילִים.
אֲתַפְתָח תְּרַעָא דְּפֶרְגּוֹדָא, לֹא עִילָּרְבִּי חִיָּא, זְקִיףָ רַבִּי
שְׁמַעַן עַיְנוּי וְאָמֵר, שְׁמַע מִנְהָא אֲתִיהִיב רְשִׁוֹתָא לְמַאַן
דָאַיהוּ אַבְרָאִי וְאַגְּנוּן לְגֹו. קָם רַבִּי שְׁמַעַן, אַזְלָא אַשָּׁא
מְדוּכְתִּיה, עַד דּוֹכְתָא דְּרַבִּי חִיָּא, אָמֵר רַבִּי שְׁמַעַן,
קוֹזְטִיפָא דְּנַהּוֹרָא דְּקַלְיִטָּרָא (ס"א דְּקַלְיִטָּרָא) לְבָר, וְאַנְאָה הַכָּא
לְגֹו, אֲתַאַלְמָ פּוּמִיה דְּרַבִּי חִיָּא.

כִּיּוֹן דְּעַל לְגֹו, מַאַיךְ עַיְנוּי, וְלֹא זְקִיףָ רִישִׁיה. אָמֵר
רַבִּי שְׁמַעַן לְרַבִּי אַלְעָזָר בְּרִיה, קָום אַעֲבָר יָדָךְ
אֲפּוּמִיה, דְּלֹא יַדַּע בְּהָאִי, דְּלֹא רְגִיל בְּיִתְהָ. קָם רַבִּי
אַלְעָזָר, אַעֲבָר יָדָה אֲפּוּמִיה דְּרַבִּי חִיָּא, פָּתָח פּוּמִיה רַבִּי
חִיָּא, וְאָמֵר, חַמְאָ עַיְנָא מַה דְּלֹא חַמְינָא, אַזְדַּקְתָּה דְּלֹא
חַשְׁיבָנָא, טָב לְמִימָת בְּאַשָּׁא דְּדַהֲבָא טָבָא דְּלִיק.

בְּאַתָּר דְּשַׁבִּיבִין זַרְקִין לְכָל עִיבָּר, וְכָל שַׁבִּיבָא וְשַׁבִּיבָא,
סְלִיק לְתַלְתָּ מַהָּ (דף י"ד ע"ב) וְשַׁבְּעַיִן רַתִּיכִין. וְכָל
רַתִּיכִא, אֲתַפְרֵשׂ לְאַלְף אַלְפִין, וּרְבּוֹא רְבּוֹן, עַד דְּמַטְוִי

לעתיק יומין, הדיבר על ברסיה, וכרסיה מזגדעוזא מגיה, למאטן ושתין עלמין.

עד דמطا לאתר עדונא דצדייקיא, עד דاشתמע בכל רקיין, ובכל עלאין ותתאיין, ובכלו בומנא חדא, תוהין ואמרין, הדין הוא רבוי שמעון בן יוחאי, דתוה מרעים פלא, מאן יכול למיקם קמיה. דין הוא רבוי שמעון בן יוחאי, דבשעתא דפתח פומיה למשרי למלייע באורייתא, צייתין לקליה, כל ברסווון ובכל רקיין ובכל רתיכין, ובכל אינון דמשבחין למרייהון.

ליית דפתחין ולית דמסיימין, כלו משתחווין, עד לא אשתחע (נ"א דלשתחמע) בכל רקייעא דלעילא ותתא, פטרא. כה מסיים רבוי שמעון למלייע באורייתא, מאן חמיה שירין, מאן חמיה חדותא, דמשבחין למרייהון, מאן חמיה קליין דאזורין בכלו רקיין. אתין כלו בגיניה דרבוי שמעון, וכרעין וסגדין קמי דMRIיהון, סלקין ריחין דבוסמין דעדן, עד עתיק יומין, וכל האי בגיניה דרבוי שמעון.

פתח רבוי שמעון פומיה ואמר, שית דרגין נחתו עמיה דיעקב למצרים וכל חד וחד עשרה אלף רבוא. ולקבליהון שית דרגין לישראל. ולקבליהון (ר"ו ע"א) שית דרגין לכרים דלעילא. ולקבליהון שית דרגין

לכְרֶסִיָּא דַלְתָתָא. דְכַתִּיב, (מלכים א, י) **שֵׁשׁ מְעֻלֹת לְכַסְתָא.**
הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (יחזקאל ט"ז) **רַבָּה כָּצֶמֶת הַשְׁדָה בַתְתִיךְ**
וְגֹו, **הַרְיִ שִׁית.** **וְלִקְבְּלִיהּוֹן פְתִיב,** **וּבְנִי יִשְׂרָאֵל פְרוֹ**
וַיִּשְׁרַצּוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצִמוּ וְגֹו.

תֵא חִזֵי, כָל חַד וְחַד סְלִיק לְעִשְׂרָה, וְהַוָו שְׁתִינָן, וְאִינְוֹן
שְׁתִינָן גָּבָרִין דְבָשָׁרְגִי שְׁכִינָתָא, **וְאִינְוֹן שְׁתִינָן רַבְבָן,**
דְגַפְקָיו עִם יִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא, **וְדַעְאָלוּ עִם יַעֲקֹב בְגֻלוֹתָא.**
אָמָר לֵיה ר' חִיא, **וְהָא הוּו (ס"א חמינן) שְׁבָעָה, וְסְלִקִין**
לְשְׁבָעִין, **אָמָר לֵיה ר' שְׁמַעַן,** **שְׁבָעִין לְאוֹ מְהֻכָא,**
וְאֵי סְלִקָא דְעַתָך שְׁבָעָה, **הָא פְתִיב (שמות כ"ה) וְשָׁשָׁה קְנִים**
יוֹצָאים מִצְדִיכָה שְׁלִשָה קְנִי מְנוֹרָה וְגֹו. **וְקָנָה הַאַחַד**
הַאַמְצָעִי לְאוֹ בְחַשְׁבָנָא, **דְכַתִּיב,** (במדבר ח) **אֶל מַול פָנֵי**
הַמְנוֹרָה יָאִירוּ וְגֹו.

עד הַהּוּו יִתְבִּי, אָמָר רַבִי אֶלְעֹזֶר לַרְבֵי שְׁמַעַן אָבוֹי, מַה
חַמָא קְוִידָשָא בְרִיךְ הַוָא, **לְנַחַתָא יִשְׂרָאֵל,** **לְמַצְרִים**
בְגֻלוֹתָא. **אָמָר לֵיה חַדָא שְׁאַלְתָא אַת שְׁאַיל,** אוֹ תְרִין.
אָמָר לֵיה תְרִין. **גְלוֹתָא לְמַה.** **וְלִמְצָרִים לְמַה.** **אָמָר לֵיה**
תְרִין אִינְוֹן וְאַתְחִזְרוּ לְחַד. **אָמָר לֵיה קּוֹם בְקִיּוֹמֶךְ בְגִינְךְ**
יִתְקִיִים לְעִילָא, **מִשְׁמָךְ הָאֵי מִלה,** **אִימָא בְרִי אִימָא.**
פְתִיחָ וְאָמָר (שיר השירים ו) **שְׁשִׁים הַמָה מְלֻכּוֹת וְשְׁמוֹנוֹנִים**
פִילְגָשִׁים. **שְׁשִׁים הַמָה מְלֻכּוֹת,** **אִינְוֹן גָבְרִיא**

דְלֹעִילָא מַחְיֵלָא דְגֻבוֹרָא דְאַתָּאָחָדָן בְקָלִיפִין (נ"א בְגָלִיפִין), דְחִיוֹתָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל. וְשֶׁמּוֹנִים פְילִגְשִׁים, מִמְנוּ בְגָלִיפּוּי דְתַחֲוֹתָיו. וְעַלְמֹות אֵין מִסְפֵּר, כַּמָּה דְאַתָּ אָמַר (איוב כ"ה) הִישׁ מִסְפֵּר לְגָדוֹדִיו. וְעַם כָּל דָא בְתִיב, (שיר השירים ז) אַחַת הִיא יוֹנָתִי תִמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה, דָא הִיא שְׁכִינָתָא קְדִישָׁא דְנַפְקָא מַתְרִיסִין (נ"א מַתְרִיסֶר) זִיהָרָא, דְזִיהָרָא דְנַהֲיר לְכָלָא, וְאֵיה אַתְקָרִי אַמָּא.

כְגַוּגָנָא דָא עַבֵּיד קְוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא בְאַרְעָא, זְרִיךְ לְכָל עַמְין לְכָל עַיְרָא, וּמְגִי עַלְיהָן רְבָרְבִּי, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (דברים ד) אֲשֶׁר חָלַק ה' אֱלֹהִיךְ אֹתָם לְכָל הָעָםִים, וְהָוָא נְסִיב לְחוֹלְקִיהָ כְבִנִישָׁתָא דְיִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב, (דברים ל"ב) כִּי חָלַק ה' עַמּוֹ יַעֲקֹב חָבֵל נְחַלְתָו. וְקָרָא לְהָ אַחַת הִיא יוֹנָתִי תִמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה, דָא הִיא שְׁכִינָת יְקָרִיהָ, דְאָשְׁרִי בְגִיהָןָן, אַחַת הִיא וּמִיּוֹחֶדֶת לַיהָ. רְאוּהָ בְנוֹת וַיַּאֲשִׁרוּהָ, כַמָּה דְאַתָּ אָמַר (משלי ל"א) רְבּוֹת בְּנוֹת עַשְׂוֹ חִיל וְאֵת עַלְית עַל כְּלָבָה. מִלְכוֹת וּפִילִגְשִׁים וַיְהִילָּוּהָ, אֲלֵין רְבָרְבִּי עַמְין דְאַתְפָּקָדָן עַלְיָהָן.

וְעוֹד רָזָא דְמַלְהָה הִיא דְתַבֵּן בְעַשְׂרָה מְאֻמָּרוֹת גְּבָרָא הָעוֹלָם, וְכֵد תִּסְתְּפֵל תְּלַתָּא אִיפּוֹן, וְעַלְמָא בָהוּ אַתְבָּרִי, (שמות ל"א) בְחִכָּה וּבִתְבּוֹנָה וּבִדּוּת, וְעַלְמָא לֹא אַתְבָּרִי אֶלָא בְגִינִיהָן דְיִשְׂרָאֵל, כֵד בָעָא לַקְיִימָא

עלמא, עבד לאברהם ברוזא דחכמה. ליזחק, ברוזא דתבוגה. ליעקב ברוזא דעת. ובהאי אתקרי, (משל ב"ד) וב דעת חדרים מלאג. ובהאי שעתא אשתכלל כל עלמא. ומאתילידו (דף ט"ז ע"א) ליעקב תריסר שבטים, אשתכלל פלא, בגונא דלעילא.

כד חמא קידשא בריך הוא חדותא סגייה דהאי עלמא תתאה, דאשתככל בגונא דלעילא, אמר, דילמא חס ושלום יתערבו בשאר עממין, וישתאר פגימותא בכלהו עלמין. מה עבד קידשא בריך הוא, טלטל לכלהו מהכא להכא, עד דנחתו למצרים, למידר דיוריהון בעם קשי קידל, דמביין גמוייהון, וմביין להון לאתחתנא בהו, ולא תערא באחדייהו, וחшибו להון עבדין. גיברין געלן בהון, נוקבתא געלן בהון עד דאשתככל פלא בזירעא קדיישא, ובין כה ובין כה שלים חובה דשאר עממין, דכתיב, (בראשית ט"ז) כי לא שלם עון האמור עד הבה. וכד נפקוי, נפקוי זפאיין קדיישין, דכתיב, (תהלים קכ"ב) שבטי יה עדות לישראל. אתה ר' שמעון ונשקייה ברישיה, אמר לייה קאים בר' בקיומה, לשעתא קיימא לך.

יתיב ר' שמעון, ור' אלעזר בריה קאים ומפרש ملي דרזי דחכמתא, והוא אגפו נהירין בשמשא. ומליין

מתבָדִין וְטָאַסִין בְּרִקְיעָא. יִתְבוֹ תְּרֵין יוֹמִין דֶלָא אֲכַלָו
וְלֹא שְׁתוֹ, וְלֹא הָוֹ יַדְעֵין אֵי הוֹה יְמָמָא אוֹ לִילִיא. כֵד
בְּפָקוֹן, יַדְעֵוֹ דְהָוֹ תְּרֵין יוֹמִין דֶלָא טְעוּמוֹ מִידִי. קָרָא עַל
דָא רַבִי שְׁמַעַן, (שםות ל"ז) וַיְהִי שֵׁם עַם ה' אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לִילָה לְחַם לֹא אֲכֵל וְגֹזֶן. וּמָה אֵי אָנָן בְשֻׁעַתָא
חַדָא כֵה, מְשַׁה, דָקָר אַסְהִיד בֵיה, וַיְהִי שֵׁם עַם ה'
אַרְבָּעִים יוֹם וְגֹזֶן, עַל אַחַת כִּמָה וּכִמָה.

כֵד אָתָא רַבִי חַיִיא קָמִיה דְרַבִי, וְסַח לֵיה עַזְבָדָא, תֹוֹהָ
רַבִי, וְאָמַר לֵיה ר' שְׁמַעַן בֶן גִּמְלִיאֵל אָבֹוי, בָרִי,
ר' שְׁמַעַן בֶן יוֹחָאי אַרְיָא, וְרַבִי אַלְעֹזֶר בְּרִיה אַרְיָא,
וְלֹא ר' שְׁמַעַן כְשַׁאֲר אַרְיוֹתָא, עַלְיהָ כתִיב (עמוס ג') אַרְיָה
שְׁאָגָם לֹא יִירָא וְגֹזֶן. וּמָה עַלְמִין דְלַעַילָא מִזְדַעַזְעִין
מִיְבִיה, אָנָן עַל אַחַת כִּמָה וּכִמָה. גָבָר אֶלָא גַזָר תְעַבִיתָא
לְעַלְמִין עַל מָה דְשָׁאֵיל וּבְעֵי, אֶלָא הוּא גַזָר, קָדוֹשׁ שָׁא
בְרִיה הוּא מַקְיִים. קָדוֹשׁ שָׁא בְרִיה הוּא גַזָר, וְאֵינוֹ מַבְטָל.
וְהִיּוּ דְתַגְנָן, מַאי דְכִתְיב, (שמואל ב, כ"ג) מֹשֵׁל בָּאָדָם צָדִיק
מֹשֵׁל יַרְאָת אֱלֹהִים, הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מֹשֵׁל בָּאָדָם, וְמַיִ
מֹשֵׁל בַהֲקָדוֹש בָּרוּךְ הוּא, צָדִיק. דָאֵינוֹ גַזָר גַזְרָה,
וְהַצָּדִיק מַבְטָלָה.

תָגָן, אָמַר ר' יְהוָה, אֵין לְךָ דָבָר בְחַבִּיבוֹתָא קָמִי
קָדוֹשׁ שָׁא בְרִיךְ הוּא, כְמוֹ תְּפִלָתָן שֶׁל צָדִיקִים, וְאֵף

עַל גַּב דְּנִיחָא לִיה, זֶמְגִין דְּעֲבִיד בְּעוֹתָהּוּן, זֶמְגִין דְּלֹא עֲבִיד.

תנו רבנן, זמגין חדא הוּא עַל מַא צְרִיכָא לְמַטָּרָא, אתה רבבי אליעזר, וגור ארבעין תעניתא, ולא אתה מטרא, צלי צלotta, ולא אתה מטרא. אתה רבבי עקיבא, זקם וצלי, אמר משיב הרוח, ונשב זיקא, אמר ומוריד הגשם, ואתה מטרא. חלש דעתיה הרב אליעזר, אסתכל רבבי עקיבא באגפו.

קם רבבי עקיבא קמי עמא ואמר, אמשול לכם משל, למה הדבר דומה, רבבי אליעזר דמי לרוחima דמלכा, דרכים ליה יתר, וכד עאל קמי מלכा, ניחא ליה, ולא בעי למיתן ליה בעותיה בבהילו, כי היבוי שלא ליתפרש מגיה, דביחא ליה דלישותי בהדייה. ואני דמי לעבדא דמלכा, דבעא בעותיה קמייה, ולא בעי מלכा דלייעול לתרעי פלטرين, וכל שנון דלישותי בהדייה, אמר מלכा, הבו ליה בעותיה בבהילו, ולא לייעול הכא. בה רבבי אליעזר איהו רוחימה דמלכा, ואני עבדא, ובאי מלכा לאשתעי בהדייה כל יומא, ולא יתפריש מגיה. ואני, לא בעי מלכा דאייעול תרעי דפלטرين. בה דעתיה הרב אליעזר.

אמיר ליה, עקיבא, תא ואימא לך מלטה, דאתחויזיא לי

בְּחִלְמָא הָאֵי פּוֹסָקָא, דְכַתִּיב, (ירמיה ז') וְאַתָּה אֶל תִּתְפְּלַל בְּעֵד הָעָם הַזֶּה וְאֶל תִּשְׁאַבֵּעַ בְּעֵד רַבָּה וְתִפְלַח וְאֶל תִּפְגַּע בְּנָבִי. תָּא חִזֵּי, תַּרְיִסְרָ טוּרִי אַפְרִסְמוֹנָא (דכ"א) עַל הַהוּא דְלִבְישׁ חֹשֶׁנָּא וְאַפּוֹדָא, וּבְעָא מִן קִינְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַנוּא, לְמִיחָם עַל עַלְמָא וְעַד הַאִידְנָא תָּלִי אֵיהּ. אֵי הַכִּי אַמְּמָא חָלֵשׁ דְעַתִּיה דָרְבִי אַלְיעָזֶר. מְשׁוּם בְּנֵי נְשָׂא, דְלָא יַדְעַין בְּהָאֵי.

אָמַר רַבִי אַלְיעָזֶר תְּמִנֵּי סִרִי טוּרִי אַפְרִסְמוֹנָא (דכ"א) עַלְאַיִן, עַלְאַיִן גְּשֻׁמְתָּהוּן דְצִדְיקִיא, וְאַרְבָּעַיִן וְתְשַׁעַה רִיחִין, סְלִקִין (דף ט"ז ע"ב) בְּכָל יוֹמָא, עַד הַהוּא אַתָּר דְאַתְקָרִי עַדּוֹן, דַי לְקַבֵּל דָא, אֲתִיהִיבָת אָרוּרִיתָא, בְּמַטְפָנִים טָמָא, וּבְמַטְפָנִים טָהוֹר. מַט אַתְוּן בְּשָׁמָהּן דְשְׁבָטִי. מַט יוֹמִין לְקַבְּלָא אָרוּרִיתָא. מַט יוֹמִין קִדְишִׁין עַלְאַיִן קִיְימִין, לְמִיטָל רְשׁוֹתָא בְּכָל יוֹמָא מְאַבְגִּין וְהִירִין, דְגַלְיִפְאָן בְּהַהוּא חֹשֶׁנָּא.

וְהַהוּא דְלִבְישׁ חֹשֶׁנָּא, יִתְיַב בְּכֶרֶסִיָּא קִדְיָשָׁא יַקְרָא, (שמות י"ג ע"א) דְאַרְבָּע סְמִכִּין קִיְימִין מְסִתְבְּלִין בְּחֹשֶׁנָּא, עַל מִימְרִיה עַלְאַיִן, וְעַל מִימְרִיה בְּפָקִין, זְקִפָּן עִבִּין וּמְסִתְבְּלִין לְעִילָא, חַמְאָן צִיצָא, דְלַהִיט בְּשִׁית מָאָה וּעָשָׂרִין עִיבָר, וּשְׁמָא קִדְיָשָׁא עַלְאָה, גְלִיף עַלְוִי, מְזֻדָּעָן וּמְתַחְלָחָן. קַטִּירִי בְּסַטְרוֹוי דִימִינָא קִדְיָשָׁא,

דְּשֶׁמֶלֶת נִטֵּיל בַּיָּדוֹ סְמִכִּי שְׁמִיא, עֲלֵיל לֹזֶן, וְגַלִּי לֹזֶן.
הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעה ל"ד) וְבָגּוֹלוֹ כְּסֶפֶר הַשָּׁמִים.

אמָר לֵיה רַבִּי עֲקִיבָא מַהוּ דְכַתִּיב (שיר השירים ו') אֶל גְּנַת
אֲגֹז יְרֻדָּתִי. אָמָר לֵיה תָא חֹזֵי, הַהוּא גְּנַתָּא נִפְקָא מַעַדְןָן,
וְדָא הִיא שְׁכִינַתָּא. אֲגֹז: דָא הִיא רַתִּיכָא עַלְּאָה קְדִישָׁא,
דָאַנוּן אַרְבָּע רִישֵׁין דְגַהְרִין, דְמַתְפְּרִשֵּׁן מִן גְּנַתָּא, בְּהָאִ
אֲגֹזָא, דָאַנוּן אַרְבָּע רִישֵׁין קְדִישֵׁין לְגֹז. וּמְאִי דָאַמֵּר
יְרֻדָּתִי, כַּמָּה דְתַבֵּן, יַרְדֵּ פְּלוֹגִי לְמַרְכָּבָה.

אמָר לֵיה ר' עֲקִיבָא, אֵי הַכִּי, תֹּוה לֵיה לְמִימָר, לְאֲגֹז
יְרֻדָּתִי, מַהוּ אֶל גְּנַת אֲגֹז יְרֻדָּתִי. אָמָר לֵיה, מִשּׁוּם
דָהִיא שְׁבַחָא דְאֲגֹזָא. מַה אֲגֹזָא, טְמִירָא וּסְתִימָא מִכְלָ
סְטָרוֹי, כֵּה רַתִּיכָא דְנִפְקָא מִגְּנַתָּא, סְתִימָא מִכְלָ סְטָרוֹי.
מַה אַיְפּוּן אַרְבָּע קְרִישֵׁין דֵי בְּאֲגֹזָא, מִתְחַבֵּרְן בְּהָאִ
גִּיסָּא, וּמַתְפְּרִשֵּׁן מִהָּאִי גִּיסָּא. כֵּה רַתִּיכָא, מִתְחַבֵּרְן
בְּאַחֲדָותָא בְּחַדּוֹתָא בְּשְׁלִימָוֹתָא, וּמַתְפְּרִשֵּׁן כָּל חַד
בְּעַבְרוֹי, עַל מָה דְאַתְמִגִּי הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ב') הוּא
הַסּוּבֵב אֶת כָּל אָרֶץ הַתוֹלֶה הוּא הַהוֹלֵךְ קְדָמת אִשּׁוּר,
וּכְן כּוֹלָם.

אמָר רַבִּי עֲקִיבָא, הָאִי לְכַלּוֹכָא דָהִיא בְּקַלְיָפּוֹי דְאֲגֹזָא,
לְמָאִי רַמְיָזָא. אָמָר לֵיה, אָף עַל גַּב דְאַוְרִיָּתָא לֹא
גַּלְיִ לֵיה, בְּהָאִי גַּלְיִ.

תא חזוי, (ס"א שקדים), מנהון מרין, ומנהון מתיקון, ורמייא אית לון, אית מארי דינא קשיא, ואית מארי דשירותא, אבל כל רמייא דגלי באורייתא חזיבן דינא הו, והבי הווא לירמייה, אחזו ליה בדינא, הכתיב, (ירמיה א) מקל שקד אני רואה. מאי שקד. שקדים ממש. וכן במתה אהרן, (במדבר י"ז) ויגמול שקדים. ومن תיבותא ממש, אשטע, זה הוא דינא קשיא. הכתיב, (דניאל ט) וישקד ה' על הרעה. וכן (ירמיה א) שוקד אני על דברי, וכן כולם. אמר ליה ר' עקיבא, משמע כל מה שעבד קודשא בריך הויא, למשילה מגיה חכמתא סגיאה, הכתיב, (משל ט"ז) כל פעול ה' למענהו. ר' אלעזר אמר מהכא, הכתיב, (בראשית א) וירא אליהם את כל אשר עשה והנה טוב מאד. מהי מאד. למשילה מגיה חכמתא עלאה.

אמר רבי יהודה, Mai הכתיב, (קהלת ז) גם אתה זה לעמת זה עשה האלים. בגונא דركיעא, עבד קודשא בריך הויא באראעא, וכלהו רמייא למה דלעילא. דבר הוה חמץ ר' אבא, חד אילנא, דאבייה אתעבד עופא דפרח מגיה, הוה בכ' ואמר, אי הו בני נשא ידע למאי רמייאן, הו מבזען מלבושיהן עד טבוריהן, למאי דאתבשי חכמה מנהון. כל שפנ בשאר מה שעבד קודשא בריך הויא באראעא.

כֵּד אמר ר' יוסי, אלגין, איבון דאתחזי מבהון חכמתא,
כגון חריבא, דקל, פסטוקא, וכדוםה לון,
כלחו בחד רכיבא (רטיבא) אתרכובו. כל איבון דעבדין
פִּירִין, בֶּר מַתְפּוּחִין, רֹזָא חדא איבון, בֶּר שְׁבִילִין.
דאתרפֿרְשָׁן.

כל איבון דלא עבדין פִּירִין, ואיבון רברבין, בֶּר מערבין
דבחלא, דאית להו רזא בלחוודי כגונא דלעילא,
מחד יניקה יניקה, וכל חד מאינון דאיינחו זוטרי, בֶּר
מאזובא, מאימה חדא אתילידי.

כל עשבין דארעה, דאתמניג עלייהון רברבין תקיפין
בשמייא. וכל חד וחד רזא בלחוודי, כגונא
دلעילא, ו בגין בה כתיב, (ויקרא יט) שדק לא תזרע
כלאים. אבל חד וחד עאל בלחוודי, ונפיק בלחוודי,
הדא הוא דכתיב, (איוב ל"ח) הידעת חקות שמים אם תשימים
משטרו בארץ. וכ כתיב (דף ט"ז ע"א) (ישעה מ') לכلم בשם יקרא.
ומה בכל מה דבעלמא רזא בלחוודי ולא בעא קידשא
בריך הוא לגלהה לון, ולערבבא לון, וקרוא בשמהן.
בני יעקב דאיונ שבטין קדיישין, דאיונ קיומא
דעולם, על אחת כמה וכמה, הדא הוא דכתיב ולאה
שמות בני ישראל.

ר' יוסי בר' יהודה אמר, אילו נאמר אלה שמות, משמע

דְּהַכִּי הוּא. הַשְׁתָּא דְכַתִּיב וְאֶלָּה שְׁמוֹת, מִשְׁמָעַ דַעַל
הַרְאֲשׁוֹנִים מִוּסִיף, מֵהַרְאֲשׁוֹנִים בְּגַי יַעֲקֹב, אֲף כֹּאן
בְּגַי יַעֲקֹב.

אמֶר רַבִּי יְהוּדָה, חַס וְשָׁלוֹם, בְשֻׁעַתָּא דָאָמֶר קָוְדְשָׁא
בָּרוּךְ הוּא, (בראשית מ"ו) אָנֹכִי אֶרְד עַמְקָה מִצְרִימָה,
סָלַקְא דַעַתָּךְ דְשִׁכְינַתָּא תִיחּוֹת עַמִּיה בְהָהִיא שַׁעַתָּא (אמֶר
לִיה וְהָא בְתִיב אָנֹכִי אֶרְד עַמְקָה מִצְרִימָה, עמ"ה) מִמְּשָׁ, אֲלָא, בְשֻׁעַתָּא דְהָוֹת
יַרְידָה לְבִגְוָהִי, נַחֲתָת שִׁכְינַתָּא, הְذָא הוּא דְכַתִּיב, אָנֹכִי
אֶרְד עַמְקָה מִצְרִימָה, וְאָנֹכִי אָעַלְךָ גַם עַלָה, כֹל זָמָן
דִיהוּי לְךָ עַלְיָה, כְבִיכּוֹל עַלְיָה אִיתָ לִי, וּבְשֻׁעַתָּא דִיהוּי
לְךָ יַרְידָה, כְבִיכּוֹל אָנֹכִי אֶרְד עַמְקָה. וְעַד דְמִיתָ יוֹסֵף וְכֹל
אָחִי, וְהָוֹת לוֹן יַרְידָה, קִמְתָ שִׁכְינַתָּא וּנְחַתָּת עַמְהָוֹן,
כִמָה דְבָחָתוֹ אֶלְין, כַךְ נַחֲתוֹ אֶלְין.

אמֶר (ס"א ר' יוֹסֵף בר' יְהוּדָה) ר' יְהוּדָה מָה בְתִיב לְעֵיל מִפְיה,
(בראשית נ') וַיִּמְתֵּן יוֹסֵף בֶן מֵאָה וּעֶשֶׂר שָׁנִים וּגּוֹן,
בְהָהִיא שַׁעַתָּא דְמִיתָ יוֹסֵף, וּכְלָהו שְׁבָטִין, וְהָוֹת לוֹן
יַרְידָה, נַחֲתוֹ בְגַי יִשְׂרָאֵל בְגִלּוֹתָא, וְשִׁכְינַתָּא וּמְלָאֵכִי
עַלְיאִי נַחֲתוֹ עַמְהָוֹן, הְذָא הוּא דְכַתִּיב, וְאֶלָּה שְׁמוֹת בְגַי
יִשְׂרָאֵל, דְאִבּוֹן אַתּוֹסְפוֹ עַל קָדְמָאי לְמִיחַת בְגִלּוֹתָא.
אמֶר לִיה, אֵי הַכִּי, יַעֲקֹב הוּה מִית אוֹ לָא. אָמֶר לִיה
מִית. אָמֶר לִיה, וּמָהו דְכַתִּיב הַבָּאים מִצְרִימָה אֶת